

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Articuli, de quibus egerunt visitatores in regione
Saxoniae**

Melanchthon, Philipp

[Wittenberg], 1527

De cruce

[urn:nbn:de:bsz:31-93298](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-93298)

somniant, credere esse id, quod tenere
historiam de Christo, eaq; cognita iu-
stificari homines. Verum hi longe aber-
rant. Nam ea demum fides iustificat,
quã credit remissionẽ peccatorũ. Ideo
in enarratione symboli iubeant ad eum
articulum respici, Credo remissionem
peccatorum, ad illum omneis articulos
superiores conferendos esse doceant.

D E C R V C E

Haftenus tradidimus doctrinã iusti-
ficationis, nunc de fructibus dicemus.
Iustificatur enim homo per fidem, non
ex humanis meritis seu operibus. Sed
fides non est nisi in corde contrito, seu
mortificato, seu agente pœnitentiam.
Ita contritio, seu pœnitentia præcedit
fidem. Nunc de cruce dicemus. Primũ
docendi sunt homines, omneis afflictio-
nes corporales & spirituales, malam ua-
letudinẽ, inopiam, & similia esse opera
Dei, sic ut Hier. docet Thren. 5. Quis
est qui dixerit, ut fieret domino non iu-
bente? Ex ore altissimi nõne egreden-
tur bona & mala?

Secundo, doceant, propter quam cau-
sam

sam Deus nos affligat. Affligit em̄ nos,
ut prouocet ad pœnitentiam. Nam af-
flictiones sunt partes legis, & pœnæ
pro peccatis nostris irrogatæ. Sed sicut
lex non arguit nos ut perdat. Sic Pau-
lus ait: Conclufit omnia sub peccatum,
nō ut perdat, sed ut omniū misereatur.
Item nolo mortem peccatorum. Ita af-
flictiones arguunt nos, ut prouocēt ad
pœnitentiã. Ideo dixit Salomon: Quē
diligit Deus, corripit. & Paulus: Dum
iudicamur, corripimur. Sunt exempla
recitanda Dauid, qui ait: Bonum mihi,
quod humiliasti me, ut discerem iustifi-
cationes tuas. Item Manasse, 2. Paral. 33.
qui postquã coangustatus est, orauit
dominum Deum suum, & egit pœni-
tentiam ualde coram Deo patrum suor-
rum, deprecatus est eum, & obsecrauit
intente, & audiuit orationem eius. Item
alia multa ex scripturis petenda sunt.

Tertio, in pœna seu afflictione præ-
standa est patientia, id est, non debe-
mus irasci, seu maledicere deo, sicut
Israëlitæ in exitu murmurabant aduer-
sus deum. Sed potius debemus agno-
scere

scere & fateri, quod eiusmodi poenam
meriti sumus pro peccatis nostris. Nos
enim sumus adiudicati morti. Ita Da-
uid praestat patientiam dum ait, Prae-
cipit ei Dominus, ut malediceret. Et debe-
mus deo gratias agere, quod nos per
hanc occasionem ad poenitentiam uocat.

Quarto, nihil horum, quae supra dici-
mus in afflictione, satis est praestare, sed
oportet accedere ad id, quod summum est,
scilicet, orationem & inuocationem Dei, ut
Deus aut gubernet, aut liberet ab hac
afflictione, sicut scriptum est Psal. 49. Inuo-
ca me in die tribulationis. Huc igitur locum
de oratione diligenter inculcet populo.

DE ORATIONE.

Oratio est petere aliquid à deo, aut
Deo pro accepto beneficio gratias age-
re. Sunt autem haec tradenda de oratione.

Primum, quod Deus non tantum per-
mittit orari, sed etiam praecipit, Lucae 18.
sicut praecipit, nos non facere eadem,
non moechari. Proinde sicut peccant,
qui eadem faciunt, qui furantur, &c.
ita peccant etiam, qui nunquam orant.
Hic exaggeranda est magnitudo diuinae
bonitatis,